

Стан козацької організації в Україні: проблеми та перспективи розвитку(до Дня українського козацтва)

Підготував учасник гуртка
„Правознавець „студент 3 курсу, 34е групи
Хамашта Тоні Габі

- 14 жовтня є особливим днем в історії та культурі України. В цей день відзначають свята та пам'ятні дні, пов'язані з різними історичними подіями. Православна церква святкує день Покрови Пресвятої Богородиці. З 1999 р. згідно з указом президента Леоніда Кучми у свято Покрови відзначають День українського козацтва.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про День Українського козацтва

Враховуючи історичне значення і заслуги Українського козацтва у ствердженні української державності та суттєвий внесок у сучасний процес державотворення,

ПОСТАНОВЛЯЮ:

Установити День Українського козацтва, який відзначати щорічно 14 жовтня – в день свята Покрови Пресвятої Богородиці.

Президент України

Л.КУЧМА

м. Київ,

7 серпня 1999 року

№ 966/99

Починаючи з 2014 р., 14 жовтня набуло ще одного значення – українці святкують День захисника України. Експерти з Українського інституту національної пам'яті прийшли до висновку, що це найкращий день для того, щоб вшановувати наших мужніх захисників.

Указ
Президента України

Про День захисника України

З метою вшанування мужності та героїзму захисників незалежності і територіальної цілісності України, вітчизняної традицій і цінностей Українського народу, збереження загальної військово-патриотичного духу у суспільстві та на підтримку ініціатив громадськості встановлюю:

1. Установити Українці свято – День захисника України, яке відзначати щорічно 14 жовтня.

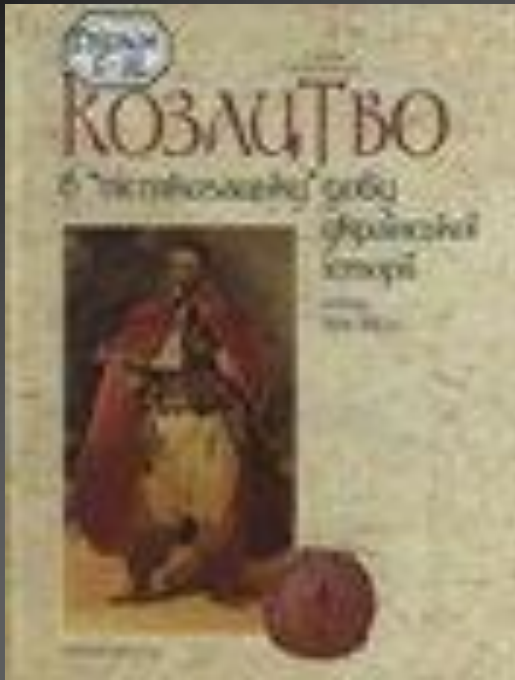
2. Виконати тією, що вказана вказівкою, Указу Президента України від 13 лютого 1999 року № 201.

Президент України
м. Київ
14 жовтня 2014 року
№ 110/2014

ПІГОРЮКЕНКО

Українське козацтво має довгу уславлену історію. Перші офіційні згадки про козаків можна знайти ще у 1492 році.

Саме тоді запорожці нанесли нищівну поразку турецькій воєнноморській галері і визволили з полону своїх побратимів. Ось з цієї розповіді і починаються літописи про мужні подвиги і легендарні походи козаків.

Козаччина — одна з героїчних і найславетніших сторінок багатовікової української історії. Понад двісті років — з середини XVI ст. і до останньої чверті XVIII ст. — козацтво було рушійною силою поступу України, вкарбувало слід у її визвольні змагання, оборону від зовнішніх ворогів, розбудову держави, культурний прогрес. Українське козацтво, як вільне військово-промислове об'єднання сформувалося з усіх станів і прошарків тогочасного суспільства, насамперед селянства, на права і свободу якого посягала польська шляхта, тому

увібрало в себе волелюбні риси українського національного характеру. Утворивши свою козацьку християнську республіку на низу Дніпра, за порогами, козаки вважали основним своїм завданням боротьбу з турецько-татарської агресією, а згодом, з кінця XVI ст., починаються козацьке селянські повстання і тривалі війни проти польсько-шляхетського панування на Україні, що завершилися народно-визвольною війною 1648-1654 рр. під керівництвом Богдана Хмельницького і приєднанням України до Росії.

Козаччина була знищена російським царизмом після завоювання Криму й колонізації півдня України. Слава про її звитяжні діла залишилася жити в пам'яті поколінь. Героїчний епос — думи та історичні пісні — зберіг і опоетизував кращі віхи історії козацтва, уславив його численних ватажків, дав оцінку його патріотичних настроїв, бойових виправ, високих моральних якостей, колоритних буднів. Все, що було кращим і світлим і українському народі, асоціювалося з образами козака і Запорозької Січі. В народній пам'яті козак став символом України, її волі, краси, буйної степової вдачі.

Козак — це національний герой, що представляє українську ментальність, українську душу, українське слово. Глибинно цей образ ще не простежений до кінця, не збагнуто всю його велич і повноту. В основі своїй — він ідеальний. Проте, на відміну від закутого в лати і статичного західноєвропейського лицаря, він рухливий, життєрадісний, дотепний, сповнений гумором і веселощами. Козак умів боротися, готовий був умерти за обрану справу, зате умів і радіти життю, віддавав козацьким звичаям і веселощам частину свого неспокійного розгойданого буття.

Вавричин М. Г. Україна на стародавніх картах. Середина XVII - друга половина XVIII ст. : атлас репродукцій / М. Г. Вавричин, Я. Р. Дашкевич, У. Р. Кришталович ; пер. з англ. Л. Герасимчук ; наук. ред. та авт. передм. Р. І. Сосса. — Київ : Картографія, 2009. — 223 с. 85/1268.

У виданні розміщено репродукції карт фондів Львівської національної наукової бібліотеки України імені В. Стефаника, Наукової бібліотеки Львівського національного університету імені Івана Франка та Центрального державного історичного архіву України.

Окремий науково-освітній центр

Українського козацтва імені Г.С. Сковороди

У період розбудови української державності значне місце належить формуванню громадянина. Одним з провідних напрямів цього процесу є виховання серед студентської молоді почуття патріотизму, національної свідомості, громадянської активності. Любов до України й українського народу, турбота про благо Вітчизни, сприяння становленню України як правової, демократичної держави – це складники національного виховання.

У ХНПУ імені Г.С. Сковороди приділяється значна увага національно-патріотичному вихованню майбутніх учителів.

З 2002 р. на базі університету було засновано Інститут Українського козацтва та Окремий науково-освітній центр Українського козацтва імені Г.С. Сковороди, який очолює ректор Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди, академік, генерал-отаман Українського козацтва І.Ф. Прокопенко.

Робота центру спрямована на розвиток найкращих прогресивних звичаїв та відродження історичних, патріотичних і культурних традицій козацтва.

Основні завдання центру:

- відпрацювання програми національно-патріотичної, фізкультурно-спортивної, краєзнавчої та культурно-просвітницької роботи серед студентської та учнівської молоді;
- участь у створенні на базі діючих військових містечок та шкіл-інтернатів Гетьманського Містечка для виховання підлітків та безпритульних дітей;
- сприяння створенню козацьких навчальних закладів (ліцеїв, шкіл тощо);
- участь у проведенні всеукраїнських науково-практичних конференцій з проблем відродження та розвитку Українського козацтва;
- надання науково-методичної допомоги музеям та заповідникам у вдосконаленні пропаганди історії, культури й традицій Українського козацтва;
- участь у дослідженнях з генеалогії та біографістики гетьманів, старшини та сучасного реєстрового Українського козацтва;
- сприяння розвитку та популяризації видів спорту, зоснованих на козацьких традиціях, участь у спортивних змаганнях з різних видів спорту;
- розробка туристичних козацьких маршрутів;
- сприяння розвитку міжнародного туризму, культурного обміну, співробітництва з міжнародними громадськими та економічними організаціями для пропаганди сучасного розвитку та історії Українського козацтва;
- участь у впровадженні гуманітарних програм у державах проживання української діаспори тощо.

Майбутні вчителі – члени центру підтримують тісні зв'язки зі школами міста Харкова та області. Аналіз спадщини українського козацтва, козацької педагогіки дає можливість використовувати їх у системі освіти. Студенти історичного факультету – козаки Окремого науково-освітнього центру Українського козацтва імені Г.С. Сковороди проводять пізнавальні уроки «Козацька слава» в школах міста Харкова та Харківської області з метою ознайомлення школярів з історією та традиціями українського козацтва, реальними подіями того часу та сучасним відродженням козацького руху на прикладі діяльності Інституту Українського козацтва ХНПУ імені Г.С. Сковороди.

Перед уроками студенти-історики готуються до того, щоб провести їх якомога цікавіше, з використанням сучасних методик та технологій. Зокрема, вони розробляють план-конспект уроку, малюють ребуси, схему території Запорізької Січі, гру «Старт – фініш». Для того, щоб урок був найцікавішим, демонструють на уроці 5-хвилинну постановку про те, як козацтво випробувало та приймало до свого братства новачків. Розповідаючи про військову справу козаків, демонструють справжній бойовий гопак.

Слід відзначити, що перед уроками студенти багато працюють над собою, над своїм умінням чітко, логічно та ефектно викласти та донести інформацію до слухачів, зацікавити дітей у подальшому вивченні історії.